

האשה פרק שמיני פסחים

פז: תורה אור השלם

מסורת הש"ס

דבליס. שמי לינות דומה נה דומה: כי אכרס מלך ארס וישימס כעפר לדוש: וספר ופולד בן וימרר ה' אליו קרא שמו יורעאל.
(כ) אכרס מלך ארס וישימס כעפר לדוש: וספר ופולד בן וימרר ה' אליו קרא שמו יורעאל.
(ג) אכרס מלך ארס וישימס כעפר לדוש: וספר ופולד בן וימרר ה' אליו קרא שמו יורעאל.
פסח פ"ח ה' הלוי נ"ג ז'
(א) גי' ג' ד' ה' ז' ט' י'
ש"ט.

מחסי: זכר לימונז. כדליף לקמי: בימי עוויסו יוס. ספייה דקרא וימי ירעס בן יואש מלך ישראל: כגן ביש אל. כומר לעו"ס: וזכר אס הרחמים גרסינן: כי לא אוסיף עוד ארס. אע"ג דפורענותא הוא אדמורי הוא מידכר שס רחמים: כי נשא אשא להס. לשון סליחה ואתמסי מתמה ועיבו סליחה קא מידכר וספיה דקרא דלעיל הוא: רבי יוחנן אמר מסכא ורחמתי וגו' ואמרסי ללג עמי עמי אסה. אומס שלג ה'יד) מעמי ידכוו נסס ויהיו לי לעס: אפילו דור. רשעים שחיבין יקללו אל תלשינס: מהוסע. שנתסס על שחשין את ישראל וסף על פי שחטאו: דקס עשה ספינון. שלג ה'יד) יכולין לללנס יחד: יעסל לך סלמיד א'. להשינן תשובה: גפא דרומא'ל. נשע נע"ו: נסס נחסינן וכסא סלקינן. נחמשכה זו אנן עסקינס ממיר: הננה אוסן לבבל. שחיין כשדים ארמיס כסאר אומות: שעמוקפ כסאלו. ויפסד משס מהר כמו שהנעמיס מיר שאלו אפסד: שקרוו לשונס ללשון פוסר. ולא תשחח תורה מהין מהר: לביס אמן. אנהרס מלור כסדיס ילג: כספ מלריס. סכוו ישראל נללס ממלריס כדכתיב (שמות יג) וינללו את מלריס וימי רכזעס עלה שישק מלך מלריס ונטל את כל האלורווס: לעניכס. כלומר דבר פלא לחיס עס שהעין פונה לסתמל נז:

מחסי: זכר לימונז. כדליף לקמי: בימי עוויסו יוס. ספייה דקרא וימי ירעס בן יואש מלך ישראל: כגן ביש אל. כומר לעו"ס: וזכר אס הרחמים גרסינן: כי לא אוסיף עוד ארס. אע"ג דפורענותא הוא אדמורי הוא מידכר שס רחמים: כי נשא אשא להס. לשון סליחה ואתמסי מתמה ועיבו סליחה קא מידכר וספיה דקרא דלעיל הוא: רבי יוחנן אמר מסכא ורחמתי וגו' ואמרסי ללג עמי עמי אסה. אומס שלג ה'יד) מעמי ידכוו נסס ויהיו לי לעס: אפילו דור. רשעים שחיבין יקללו אל תלשינס: מהוסע. שנתסס על שחשין את ישראל וסף על פי שחטאו: דקס עשה ספינון. שלג ה'יד) יכולין לללנס יחד: יעסל לך סלמיד א'. להשינן תשובה: גפא דרומא'ל. נשע נע"ו: נסס נחסינן וכסא סלקינן. נחמשכה זו אנן עסקינס ממיר: הננה אוסן לבבל. שחיין כשדים ארמיס כסאר אומות: שעמוקפ כסאלו. ויפסד משס מהר כמו שהנעמיס מיר שאלו אפסד: שקרוו לשונס ללשון פוסר. ולא תשחח תורה מהין מהר: לביס אמן. אנהרס מלור כסדיס ילג: כספ מלריס. סכוו ישראל נללס ממלריס כדכתיב (שמות יג) וינללו את מלריס וימי רכזעס עלה שישק מלך מלריס ונטל את כל האלורווס: לעניכס. כלומר דבר פלא לחיס עס שהעין פונה לסתמל נז:

מחסי:

ה' קני ראשית דרכו. שנייה קתים העולם. מתי כשעלה נחמסה לפני נראה את פלגו תקיים העולם כשכיל יתעורר (גלות פירי מירא". הבין דרכה. של מרה ולמדיה הבין את רחיה (התישכ ויבין ל'. גירות. שחנן שמה של יתעסקו מורה ולא יקיימו מלת (שס). לפיכך הגלה אותם לבבל. מרוקן הכיט (שס).

רבינו חננאל

ישראל אחר משלשה קניין וכו'. א"ר יוחנן אר לה רבנות שמקבת בעליה שאין לך נביא כישראל שלא קפא אויבה מלכיס בימיו. מפני מה זכה ירבעם להמנות עם מלכו בית דוד מפני שלא קבל לשון הרע על עמוס. שנאמר וישלח (אמציה) כהן בית אל אל ירבעם בן נבט) ויאש מלך ישראל וגו' אפילו דור (שנאמר) לא יבדך אל תלשין אחרו מורשו כו'. צדקת פרוזו, צדקה עשה הקב"ה לישראל שספיון לבין האומות. מיר שאלו אפסד זו בכל שהיא עמוק שלשה חזרו למטעמן ישראל כסף מצריס וכחב הלוחות.

1. כי לא השאר ליהאחי עם כי אם חמשים פרחים ועשרה רכב ושירה אלפים רגלי כי אכרס מלך ארס וישימס כעפר לדוש: מלכיס ב י ת
2. וילך ויקח את גטר כה דבליס ותרז ותלך לו בן יושיע א י
3. ותרז עוד ותלך כה ויאמר לו קרא שמך לא דקוה כי לא אוסיף עוד ארס את בית ישראל כי וישא אשא להס:
4. ? קני ראשית דרכו קדם מסעקלי ומתו.
5. אכרס אליל עילון קרה שמיס ואני:
6. ויבא אל בגל קרשו דר זה קנתה וימתו.
7. הפל עליהם אימתה ויחרו בגלל וירעק יעו דבאבן עד יעבר עמך י יעבר עם זו קניית.
8. והיה מספר בני ישראל כחול הסם אשר לא ידע לא יספר והיה במקום אשר יאמר לרס לא עמי אמתם יאמר להם בני אל יושע ב א י
9. והדעתה לי בארץ ידועתי את לא דקוה אימרתו ללא עמי עמי אתה ויהא יאמר אליה:
10. חזון ישעיהו בן יצחק אשר חזה על ידודה ירדוקלס כמי עזויה ויהם ארו יחוקוה מלכי ויחננה ישיעויה א י
11. דבר י אשר יהא אל ישען ב בארי בימי עזיה חתם ארו יחוקה מלכי דודיה ובימי ירכעם מלך יואש מלך ישראל:
12. הושע א א
13. וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליו גמס כקרב בית ישראל לא תוכל הארץ ללבייל אלא גל רכרו: עמוס י י
14. כי כה אמר עמוס נחב: ומת ירבעם וישראל ולא יגלה מעל ארמתו:
15. עמוס י יא
16. אל תלשן עבד אל אדוניו פן יקללך ואשמת: משל ל י
17. דור אביו וקלל ואת אמו לא יכרה: משל ל יא
18. מקול מחצוצים בין שחאבים עם יתנו צדקות י צדקת פרוזו בישראל או רדו לשפרים עם י:
19. שופטים ה יא
20. כי ששח ותישיש יעב עם יואב וכל ישראל ער יחיתו כל יקר בארשו:
21. מלכיס א א י טו
22. אלהים הבין דרכה דאת דקד את מקוה:
23. איכ כה נז
24. מיר שאלו אפסד אקוה אנהל ארו דכרוך. ונת ארו קטכר שאלו נחס סתר מעני: הושע ג י ד
25. ויהי בקוה התמישות למלך רחבעם עלה שישק וילך מצריס עלה ירושלם:
26. מלכיס א י ד כה
27. ואתפש בשני הלוחות אשלכס מעל שתי ידו ויאשרכס לעניכס: דברים ט ז

1. הישלה אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליו גמס כקרב בית ישראל לא תוכל הארץ ללבייל אלא גל רכרו: עמוס י י
2. כי כה אמר עמוס נחב: ומת ירבעם וישראל ולא יגלה מעל ארמתו:
3. עמוס י יא
4. אל תלשן עבד אל אדוניו פן יקללך ואשמת: משל ל י
5. דור אביו וקלל ואת אמו לא יכרה: משל ל יא
6. מקול מחצוצים בין שחאבים עם יתנו צדקות י צדקת פרוזו בישראל או רדו לשפרים עם י:
7. שופטים ה יא
8. כי ששח ותישיש יעב עם יואב וכל ישראל ער יחיתו כל יקר בארשו:
9. מלכיס א א י טו
10. אלהים הבין דרכה דאת דקד את מקוה:
11. איכ כה נז
12. מיר שאלו אפסד אקוה אנהל ארו דכרוך. ונת ארו קטכר שאלו נחס סתר מעני: הושע ג י ד
13. ויהי בקוה התמישות למלך רחבעם עלה שישק וילך מצריס עלה ירושלם:
14. מלכיס א י ד כה
15. ואתפש בשני הלוחות אשלכס מעל שתי ידו ויאשרכס לעניכס: דברים ט ז

יורעאל. על שם העמיד שזרעו

בכלים דבה רעה בת דבה רעה ושמואל אמר שמחוקה בפי הכל כדבלה ורבי יוחנן אמר שהכל דשיין בה כדבלה דבר אחר גומר אמר רבי יהודה שבקשו לגמר ממונן של ישראל בימיה רבי יוחנן אמר בזו וגמרו שנאמר וי אכרס מלך ארס וישימס כעפר לדוש יתהר ותלך לו בן ויאמר ה' אליו קרא שמו יורעאל כי עוד מעט ופקדתי את דמי יורעאל על בית יהוא והשבתי ממלכות בית ישראל יתהר עוד ותלך בת ויאמר לו קרא שמה לא רוחמה כי לא אוסיף עוד ארס את בית ישראל כי נשא אשא להם ותהר ותלך בן ויאמר (ה' אליו) קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא היה לכם לאחר שנולדו [לן] שני בנים ונתו אחת אמר לו הקב"ה הושיע לא היה לך ללמוד ממושה רבך שכיון שדברתי עמו פירש מן האשה אף אתה גדול עצמך ממנה אמר לו רכש'ע יש לי בנים ממנה ואין אני יכול להוציאה ולא לגרשה א"ל הקב"ה ומה אתה שאשתיך זונה ובנך [בני] זוגים ואין אתה יודע אם שלך הן אם של אחרים הן כך ישראל שהן בני בחוני בני אברהם יצחק ויעקב אחד ימארבעה קנינין שקניתי בעולמי תורה קנין אחד דכתיב ה' קני ראשית דרכו שמים וארץ קנין אחד דכתיב קונה שמים וארץ בית המקדש קנין אחד דכתיב יהוה זה קנתה ימינו ישראל קנין אחד דכתיב יעם זו קנית ואתה אמרת העבדים באומה אחרת כיון שידע שחטא עמד לבקש רחמים על עצמו אמר לו הקב"ה עד שאתה מבקש רחמים על עצמך בקש רחמים על ישראל שנוחתי עליהם שלש גזירות בעבורך עמד ובקש רחמים ובטל גזירה והתחיל לכרכך שנאמר והיה מספר בני ישראל כחול הים וגו' והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו וגו' וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רוחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה אמר רבי יוחנן אוי לה רבנות שמקבת את בעליה שאין לך כל נביא ונביא שלא קיפא ארבעה מלכים בימיו שנאמר יחזון ישעיהו בן אמריץ אשר חזה על יהודה וירושלים וגו' אמר ר' יוחנן מפני מה זכה ירבעם בן יואש מלך ישראל להמנות עם מלכי יהודה מפני שהיה הרע על עמוס מנלך דאימני דכתיב ידבר ה' אשר היה אל הושען בן בארי בימי עזויה יוחס ארו יחוקה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן ויאש מלך ישראל ומנלך דלא קיבל לשון הרע דכתיב וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליו גמס כקרב בית ישראל לא תוכל הארץ ללבייל אלא גל רכרו: עמוס י י

הגלה אותם לבבל

הגלה אותם לבבל. והוא דלאמר בגיטין (דף ת. וסס) רחמנא צטולך או צטולא דבר עשו אלמא בני עשו מעלו טפי היינו נצטר לזמו לחמי חכמי לבבל: שמעת

1. הישלה אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליו גמס כקרב בית ישראל לא תוכל הארץ ללבייל אלא גל רכרו: עמוס י י
2. כי כה אמר עמוס נחב: ומת ירבעם וישראל ולא יגלה מעל ארמתו:
3. עמוס י יא
4. אל תלשן עבד אל אדוניו פן יקללך ואשמת: משל ל י
5. דור אביו וקלל ואת אמו לא יכרה: משל ל יא
6. מקול מחצוצים בין שחאבים עם יתנו צדקות י צדקת פרוזו בישראל או רדו לשפרים עם י:
7. שופטים ה יא
8. כי ששח ותישיש יעב עם יואב וכל ישראל ער יחיתו כל יקר בארשו:
9. מלכיס א א י טו
10. אלהים הבין דרכה דאת דקד את מקוה:
11. איכ כה נז
12. מיר שאלו אפסד אקוה אנהל ארו דכרוך. ונת ארו קטכר שאלו נחס סתר מעני: הושע ג י ד
13. ויהי בקוה התמישות למלך רחבעם עלה שישק וילך מצריס עלה ירושלם:
14. מלכיס א י ד כה
15. ואתפש בשני הלוחות אשלכס מעל שתי ידו ויאשרכס לעניכס: דברים ט ז

יורעאל. על שם העמיד שזרעו

הגלה אותם לבבל. והוא דלאמר בגיטין (דף ת. וסס) רחמנא צטולך או צטולא דבר עשו אלמא בני עשו מעלו טפי היינו נצטר לזמו לחמי חכמי לבבל: שמעת

ה' קני ראשית דרכו. שנייה קתים העולם. מתי כשעלה נחמסה לפני נראה את פלגו תקיים העולם כשכיל יתעורר (גלות פירי מירא". הבין דרכה. של מרה ולמדיה הבין את רחיה (התישכ ויבין ל'. גירות. שחנן שמה של יתעסקו מורה ולא יקיימו מלת (שס). לפיכך הגלה אותם לבבל. מרוקן הכיט (שס).